

IN DE SCHIJNWERPER

Erna van Gils: 'Een geluksvogel dat ik hier woon'

In de 300ste aflevering van deze rubriek laat ik Erna van Gils (65) aan het woord. Deze ex-ambtenaar woont op Groene Jagerstraat 19 en is nu vrijwilliger van o.a. de activiteitencommissie van Lambert Melisz.

Hoe lang woon je al in Westzaan?

Ik verhuisde in 2004 vanuit Zoetermeer hiernaartoe, op de dag dat mij jongste zoon Frank 19 werd. Hij is nu 35. Mijn oudste zoon Mark wordt 37. Mark woonde al op zichzelf en Frank had geen zin om mee te gaan.

En je woont hier nu alleen?

Ja. Al in 1991 heb ik er bewust voor gekozen om verder alleen te blijven wonen. Ik ben toen gescheiden. Ik heb een relatie gehad met iemand die narcistisch was en nu met iemand om de week in het weekend.

We gaan wel meteen al de diepte in, hè?

Het valt mij op dat Zaanse mensen dat sowieso wel hebben. Dat ze al heel snel meteen hun persoonlijke dingen vertellen. Heel direct. Ik moest daar heel erg aan wennen. Maar in de loop van de jaren wen je daar wel aan en nu doe ik daar zelfs ook aan mee.

Waar heeft je wieg gestaan?

Ik ben in Utrecht geboren. Toen ik zo rond mijn negentiende stopte met de studie biologie ben ik daar weggegaan. Daarna ben ik voor studie naar Boskoop gegaan, heb ik in Delft gewoond, in Pijnacker en Zoetermeer. Maar ik voel me inmiddels heel erg thuis in de Zaanstreek.

Hoe kwam je in de Zaanstreek terecht?

Via een headhunter kreeg ik het verzoek voor een functie bij gemeente Zaanstad. Ik kende de Zaanstreek alleen van de Zaanse Schans, waar ik een keer geweest was. Toen ik ging kijken of ik hier wilde wonen zag ik al die mooie huisjes. Ik werd senior beleidsmedewerker Milieu bij de afdeling Ruimtelijke Ontwikkeling. In Zoetermeer heb ik 25 jaar gewerkt bij eerst de Groenvoorziening en later bij de afdeling Milieu. Eerst deed ik milieucommunicatie en belandde zo meer in de beleidsmatige kant. Wanneer bouwers toen tropisch hardhout gebruikten moesten ze daar de gemeente 100 gulden per m³ hout voor betalen. Toen er fl 250.000,- in de pot zat mocht ik een voorstel doen hoe dat besteed kon worden. In Zoetermeer zaten bij de gemeente bij de ruimtelijke afdeling alleen milieujuristen, vandaar dat die meer beleidsmatige functie bij Zaanstad mij wel aansprak.

En werk je nog steeds bij gemeente Zaanstad?

Nee, ik ben sinds 2016 met vervroegd pensioen. Bij de laatste reorganisatie hiielden ze nog zes van de vijftientig beleidsmedewerkers over. Er zijn wisselende stromingen bij Zaanstad. Het ene moment vinden ze beleid heel belangrijk en toen werd dat meer 'doen'. Maar bij bezwaren tegen plannen van de gemeente kijkt de rechter naar het beleid dat gevoerd wordt. Dus als er slecht of geen beleid is, krijgt de bezwaarmaker sneller gelijk.

Mis je je werk?

Nee, helemaal niet. Ik doe nu dingen die ik leuk vind. Ik was de laatste jaren bezig met het ontwikkelen van een windmolenpark langs het Noordzeekanaal, terwijl dat dwars inging tegen het beleid van de provincie Noord-Holland. Dus ik moest onderzoeken laten uitvoeren, waarvan ik dacht... Voor mij voelde dat als trekken aan een dood paard. En kostte mij uiteindelijk veel energie.

En nu steek je je tijd in andere dingen?

Ze zeggen wel eens: na mijn pensioen kreeg ik het drukker dan daarvoor. Nou dat heb ik ook. Al met al ben ik nu blijer en minder moe dan toen ik nog werkte. Ik ben voorzitter van de Stichting Vrienden van Lambert Melisz. Het is veel leuker om blije mensen te zien op een dinsdagmiddag, wanneer er in de recreatiezaal een artiest optreedt, een film gedraaid wordt, iemand een lezing houdt of wat dan ook.

Hoe ben je daar bijgekomen?

Ik zat bij de verkiezingen in 2015 als stembureau lid in Lambert Melisz. Ik kende Els Veenis-Kaak als voorzitter van de gemeenteraad en zij was ook voorzitter op het stembureau. Zij vroeg mij om haar taak na acht jaar als voorzitter bij de Stichting Vrienden van Lambert Melisz over te nemen. Het was voor mij een heel andere tak van sport. Ik heb mijn ouders jong verloren en had nauwelijks ervaring met ouderen, plus alles wat daarbij komt kijken. We hebben vier activiteiten: op de dinsdagmiddag dus, dan het koffiedrinken op dinsdag- en donderdagochtend, het wijkrestaurant op woensdag en het bemannen (of moet ik nu zeggen: bemensen?) van de receptie tussen 9-11.30 uur.

'Die club moet zich blijven verjongen'

Daar kunnen mensen terecht voor een kopietje, postzegels, vragen, etc. Alles wordt door vrijwilligers gedaan. We hebben er nu 43, maar je kunt je voorstellen dat dat ook moet verjongen. Er ging voor mij sindsdien wel een wereld open. Ik leerde veel Westzaners en Westzaanse organisaties kennen en dat is een leuke bijkomstigheid.

Heb je nog andere bezigheden?

Ja, ik zit ook nog in het bestuur van het Onge-schonden Behoud van het Westzijderveld. We houden de gebieden van Staatsbosbeheer open door het gemaaide riet met de hand af te ruimen. En ik begeleid ook mensen bij Gezond Natuur Wandelen. Healthy Walking is overgewaaid uit Engeland en was bedoeld om ouderen uit hun sociale isolement te halen en actief in beweging te krijgen. Ik heb dat in de Zaanstad gedaan samen met een andere begeleider. Het kost niets en je hoeft je niet aan- of af te melden. Ik loop zelf met 15 mensen een rondje vanaf Pennemes. Daarnaast heb ik bij Jan Vroegop ook nog een volkstuin. Een heerlijke plek om in het weekend rustig te zitten. Want hierachter is het op de dijk behoorlijk druk, hoor. Motorclubs, oldtimers, fietsclubs, er komt van alles langs. Of wat dacht je van al die bootjes.

Hoe bevalt het wonen in Westzaan?

Heerlijk. Voor mij is het echt thuis komen. Als ik een dag naar Amsterdam ben geweest voel ik mij echt een geluksvogel dat ik hier woon. Ik heb nog nooit ergens zo lang gewoond als hier. In mijn buurtje woont van alles en die variatie is heel leuk.

Wat vind jij belangrijk in het leven, dat je zegt: daar gaat het om?

Ik vind het belangrijk dat je met jezelf overweg kan. Dat je tevreden bent met jezelf. Dat je kijkt naar wat je hebt en niet naar wat je niet hebt. Dan heb je een veel betere uitgangspunt om je open te stellen naar anderen. Niet alles maar willen; dat je ook kunt genieten van heel kleine dingen. Ja, en de natuur vind ik ook een zwaarwegend iets. Je kunt niet leven tussen alleen maar stenen. Je hebt het contact met de natuur gewoon nodig.

Marijke van der Pol